

BORUS ERZSÉBET:

Józan és megbocsátó arccal

*Józan és megbocsátó arccal
nyujtanám csókra a számat.
S várom, hogy eljössz-e értem,
égre a seb még nálad?*

*Lesném is meg szívnam a hangod,
hajadba túrnék mélyen.
S megpihennék valahol lágyan,
csókosan szád tövében.*

*És követelve zúgok feléd,
lépésed lesem, várom.
Követel a vérem, az őrült,
követel az asszonyiságom.*

*S nézném, hogy a semmise élet
tesz Pontot kettőnk nyarára.
— Ha együtt lennénk boldogítón
hullandék le vonagló szádra.*